Verlicht – deel 1-3

10-07-2010

“Verlicht – deel 1”

Dag allemaal,

Verlicht worden, het missend ingrediënt
Toen Petrus uitriep; “U bent de Christus, de Zoon van de Levende God!” In Mattheüs 16:16, reageerde Jezus met: “vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is.”

Dat beetje openbaring is waar ons geloof op gebaseerd is, en het wordt genoemd: ‘verlicht worden”. In het Grieks, is dit woord ‘photizo’. Het woord ‘phot’ is licht, dus betekent het: licht geven, of schijnen. Dat gebeurt er voordat iemand wedergeboren wordt, wanneer God in het hart van iemand aan het werk is, als het licht opgaat in hen dat leidt tot die uitroep: “U bent de Christus, de Zoon van de Levende God!”

Jezus zei daarna dat deze openbaring de rots is die niet door de poorten (overheid, bestuur) van de hel overweldigd kan worden. Het gehele Koninkrijk van God, wandelen met God, beantwoorde gebeden, het ontvangen van richting voor onze levens, alles is gebaseerd op het ontvangen van openbaring van de Vader, dat voortkomt vanuit die eerste levensveranderende openbaring dat Jezus de Zoon is van de Levende God.

Wat ik al zei, missend
Het proces van verlichting is niet iets waar veel over gesproken wordt; ik kan mij geen boodschap herinneren die ik gehoord heb hierover, al is het in het hele Nieuwe Testament te vinden. Als voorbeeld, toen de auteur van de Hebreeën brief de mate van volwassenheid opnoemt, vereist voor iemand om zijn redding af te kunnen wijzen, noemt hij een proces van groei op, in 6:4-6:

“Want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht zijn geweest, van de hemelse gave genoten hebben, deel hebben gekregen aan de Heilige Geest, en het goede Woord Gods en de krachten der toekomende eeuw gesmaakt hebben, en daarna afgevallen zijn, weder opnieuw tot bekering te brengen, daar zij wat hen betreft de Zoon van God opnieuw kruisigen en tot een bespotting maken.”

In volgorde dan: verlicht, wil zeggen dat zij een openbaring hebben zoals Petrus had, van de Vader, dat Jezus Heer is.
Van de hemelse gave genoten hebben wil zeggen dat ze wedergeboren zijn, als gevolg van het verlicht zijn (ze ontvangen de gave, Jezus).
Deel krijgen aan de Heilige Geest wil zeggen gedoopt met de Heilige Geest zijn, het goede Woord Gods gesmaakt hebben, betekent volwassenheid in kennis van het Woord, want het woord ‘woord’ hier, is ‘rhema’, wat wil zeggen dat ze gewoon waren dat de Heer hen dingen uit het Woord liet zien.
De krachten der toekomende eeuw wil zeggen dat ze bewogen in de gaven van de Geest.

Wat ik wil dat je ziet, is dat geen van die dingen kan gebeuren, als iemand niet eerst verlicht is. Die eerste openbaring van de Vader die leidt tot wedergeboorte, is het fundament van ons geloof.

Dus geloven we niet in Jezus, zoals we geloven dat de aarde rond is. We geloven niet in Jezus zoals we geloof hebben dat ons voetbal team beter is dan die anderen. We geloven niet in Jezus alsof het een opinie is. We WETEN dat Jezus Heer is, omdat we openbaring van de Vader hebben ontvangen, we zijn verlicht.

Verlicht worden kost tijd, is een proces.
Toen ik op de middelbare school zat, was mijn beste vriend een meisje, Jenny genaamd. Onder Duitse les praatte ze met me alsof ze de God kende achter de Rooms Katholieke liturgie. Ik was Episcopaals, dus deelden we beiden dezelfde liturgie, en ik was geïntrigeerd dat ze de God kenden achter de woorden, omdat ik Hem ook zo graag wilde leren kennen.

We hadden slechts 2 of 3 keer per week Duits, en in die tussentijd dacht ik na over wat ze zei, verwonderde me over de gebedsantwoorden die zij en haar vriend Vic, meemaakten en ik begon na te denken over de beweringen van Jezus. Dat was mijn tijd van verlichting, toen de Heilige Geest mijn gedachten leidde en me liet zien wie Jezus was, al had ik toen geen idee wat er gaande was.

Toen, op een dag, nadat ik meegemaakt had dat ze 7 gebedsantwoorden achter elkaar ontvingen, was ik alleen in mijn kamer en niemand was thuis. Ik sprak hardop tot Jezus, gaf mijn leven aan Hem – en het

voelde ZO raar om in de lucht te spreken, maar mijn reactie was gefundeerd op verlichting, een openbaring dat Jezus Heer is.

Andreas ging naar zijn broeder Petrus met een fantastische bewering: “Wij hebben de Messias gevonden!” en hij bracht hem naar Jezus. Toen Jezus hem zag, zei Hij: “Gij zijt Simon, de zoon van Johannes, gij zult heten Kefas, wat vertaald wordt met Petrus.” (Joh. 1:41-42)

Dat is alles wat er plaats vond in die eerste ontmoeting tussen Petrus en Jezus. Petrus begon na te denken over de bewering van zijn broer, en hij hoorde over Jezus onderwijs, over de genezingen….dat was zijn tijd van verlichting.

De volgende wisselwerking die we tegenkomen tussen Jezus en Petrus, was toen Jezus min of meer de boot van Petrus huurde om daar vanuit te leren, gebruik makend van de akoestiek van het water om zo beter door de menigte gehoord te kunnen worden. Toen Hij klaar was, bedankte hij de mannen en betaalde hen door hun een geweldige vangst vissen te geven, waarbij 2 boten bijna zonken bij het inhalen van de vis.

Pas op dit moment, toen hij dit wonder zag, viel Petrus op zijn knieën voor Jezus en zei: “Ga uit van mij, want ik ben een zondig mens, Here!”

Wat ik geloof is dat in de tijd van verlichting, vanaf zijn introductie in Johannes 1 tot aan dit wonder, in Lucas 5:1-11, Petrus tot de conclusie gekomen was dat als hij zelf een wonder zou zien, hij Jezus ook wilde volgen. Vandaar zijn reactie en dan volgt de uitnodiging van Jezus om een ‘visser van mensen’ te worden.
Mijn wonder was het zien van 7 achtereenvolgende gebedsantwoorden bij mijn vrienden. Misschien heb jij ook een katalysator gehad zodat je de beslissing nam een volgeling van Jezus te worden?

Petrus, ikzelf, jij – we hebben allemaal een tijd van verlichting gehad dat gebeurde tussen het horen over Jezus en het Heer maken van Hem en het worden van zijn discipel.

Het staat er
Verlichting is geweven in het Nieuwe Testament, in verschillende woorden en manieren, en toch heb ik niemand daar iets over horen zeggen. Maar het is hoe het Koninkrijk van God werkt – de Vader openbaart dingen aan ons.

In Johannes 6:45 staat het er zo: “een ieder die het van de Vader gehoord en geleerd heeft, komt tot Mij”. Merk op – voordat je tot Jezus komt moet je eerst horen, en dan leren van de Vader – dat horen en leren is de tijd van verlichting voordat iemand tot Jezus komt.

Terug, in vers 41, zegt Hij dit: “dit is de wil mijns vaders, dat een ieder die de Zoon aanschouwt, en in Hem gelooft, eeuwig leven hebbe.” Opnieuw: je ziet eerst de Zoon, en dan geloof je. Dat zien is de tijd van verlichting die vooraf gaat aan de wedergeboorte.

Paulus zei het zo, over het onderwerp betreffende de openbaring van Jezus delen met de wereld, in Ef. 3:9: …en in het licht te stellen (Eng. Vert.: iedereen te laten zien) wat de bediening van het geheimenis inhoudt…”het ‘in het licht te stellen’ is de verlichting.

We ontvangen voortdurend verlichting betreffende het Woord, over onze levens, over wat de Vader in ons aan het uitwerken is. Op dit moment in jouw leven, ben je aan het nadenken over dingen die je bestudeerd, dingen die de Vader in jou doet, of waarvan je wilt dat Hij ze doet in jouw leven…..en je ontvangt wijsheid, verlichting – het is een proces, kost tijd.

Mijn lievelingsgebed
“….opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u (mij) geve de geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen, verlichte ogen uws harten, zodat gij weet…”

Als de ogen van je hart verlicht worden, dan weten we….dat is de volgorde en het proces. Ik bid dit voordat ik onderwijs geef, als ik meer openbaring verlang te ontvangen…..ik bid dit meerdere keren per maand en altijd gepaard gaande met dankzegging, want de Vader beantwoord dit altijd!
Ik wil dat de ogen van mijn hart voortdurend verlicht zijn.

Volgende week andere voorbeelden, en hoe te wandelen in verlichting.
Zegen,
John Fenn

17-07-2010

“Verlichting – deel 2”

Dag allemaal,

Laat het licht schijnen
Vorige week heb ik gedeeld hoe het proces verloopt van verlichting en openbaring; wat de bijbel noemt “verlichting”, wat plaats vindt tussen de tijd dat iemand voor het eerst hoort over Jezus en de tijd dat iemand een beslissing maakt voor Christus. In het Grieks betekent verlichting “een licht laten schijnen” en dat beschrijft het proces dat plaats vindt van binnen wanneer “het licht begint aan te gaan” met betrekking tot Jezus.

Niemand van ons kwam tot de conclusie dat Jezus Heer is uit ons zelf; net zoals Petrus in Matt. 16:16-17, het was de Vader die dit aan ons openbaart. Enkele voorbeelden:

Een Joodse man onderzocht de OT profetieën en het Nieuwe Testament om te proberen het tegendeel van de beweringen van Jezus te bewijzen, maar in plaats daarvan besefte hij naar enkele maanden dat hij bewees dat Jezus Heer IS. Terwijl hij zijn leven overpeinsde, ging de Heilige Geest zich meer en meer aan hem openbaren en hij ging geloven in Jezus.

Een atheïst werd door een gelovige uitgedaagd om iets te vinden wat in de natuur voorkomt dat niet bestaat uit 3 of een veelvoud van 3 (een boom: wortel/stam/takken; vormen van materie: vast/vloeibaar/gas; er zijn 6 natuurlijke vormen in de natuur. Het eindigde hiermee dat de Heer tot hem sprak over zijn lege leven. Hij geloofde de claims van de gelovige en geloofde in de Heer.

Een homo seksuele man die moeite had in een relatie, die zag hoe eenzaam hij was, op zoek naar de waarheid omtrent zijn seksualiteit en zijn doel in het leven. Hij herinnerde zich dat hij een paar dingen had gezien op een christelijke TV en moest denken aan wat de predikers hadden gezegd. Hij dacht daar over na en na een paar maanden kwam hij tot de conclusie dat indien Jezus echt was, Hij hem kon helpen en dus riep hij het uit naar Hem – hij vond genade en de tegenwoordigheid van God. Hij werd veranderd van binnen uit, hij vond liefde en vrijheid van zonde.

Een vrouw die jarenlang de waarheid zocht in een proces van eliminatie.. Ze raakte betrokken in verschillende zonden en oosterse en nieuw-age religies, maar vond de waarheid niet. Geleidelijk aan werd ze geleid om te leren over Jezus als “een andere optie” en de Heilige Geest gaf getuigenis en na een paar maanden werd ze opnieuw geboren.

Een tiener jongen wiens vader weggelopen was van zijn gezin. Hij overdacht hoe God een Vader voor hem zou kunnen zijn. Toen hij nadacht over de mogelijkheden vertelde een vriend hem over Jezus en gedurende de loop van weken “voelde het juist/goed” van wat zijn vriend zei over Jezus en Zijn Vader en hij werd wederomgeboren.

Een man die in een band speelde die in een bar optrad, zocht naar de waarheid en een doel – en dat gedurende een hele tijd. Plotseling kwam in zijn gedachten de zondagsschool onderwijzer en enkele specifieke dingen die hij gezegd had over Jezus. Het was alsof het daar en nu opnieuw plaats vond en hij reageerde daarop en geloofde in Jezus.

Een RK man en vader observeerde de veranderingen in zijn vrouw in een periode nadat zij “Jezus had aangenomen” en hij vond het fijn zoals zij was geworden – hij overwoog haar claims, ging op een dag naar de kerk en ontving de Heer.

Het proces
Jezus zei in Joh 6:40:” Want dit is de wil mijns Vaders, dat een ieder, die de Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, eeuwig leven hebbe…”. Je ziet eerst de Zoon, dan ga je geloven.

De eerste plaats dat we Hem zien is in onze harten, in ons verstand, in onze gedachten wanneer we overdenken wat nu echt of namaak is, waarheid of misleiding. We onderzoeken de claims van Jezus, de Bijbel, onze vrienden, de TV prediker, de voorganger … we onderzoeken ze en dan met de Heilige Geest die ons stilletjes stuurt (maar gewoonlijk voor ons onwetend), komend tot de conclusie van de waarheid: Jezus is Heer.

Jezus gaat verder in vers 44 “Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke…..” Sommigen hebben dit vers verkeerd begrepen, ze hebben niet begrepen dat Jezus nog steeds spreekt over het proces van verlichting, de tijd wanneer het licht neerdaalt en de Vader en Jezus zich openbaren aan iemand. Hij trekt de mensen tot Zich. Het onderwerp is nog steeds verlichting wanneer Jezus zegt in vers 45 “En zij zullen allen door God geleerd zijn”.

Verder dan werderom geboren zijn; hoe te doen
Verlichting is iets dat verder gaat dan het proces dat bij jou en mij er toe leidde dat we werderom geboren werden. Het is iets dat bij ons blijft gedurende ons hele leven; toch leggen we dat element terzijde om zogenaamd volwassen te worden.

Het schijnt dat de kerk cultuur er toe leidt dat mensen die vorm van gedachten overpeinzen kwijt raken, om in plaats daarvan studie en Bijbel memorisatie te doen en een geloof te laten zien dat gebaseerd is op vertoning. Maar we moeten terug gaan en leven net als in die dagen dat we diep nadachten en we de claims van Jezus overwogen.

De Vader door de Heilige Geest gaat door ons te vragen om na te denken over de diepere dingen van ons leven, de richting die we op gaan, net zoals we lang nadachten over het onderwerp van de persoon van Jezus voordat we wederomgeboren werden. Niet alleen nadenken over deze dingen wanneer het moeilijk gaat en we richting nodig hebben, maar om te blijven in die staat van denken om voortdurend richting te zoeken – zelfs wanneer richting duidelijk is en het pad goed verlicht is!

Het is dat overdenkend-gedachten-proces waar ik zie dat de meeste van mijn gesprekken met de Vader plaats vinden – waar de verlichting gebeurt – waar er feitelijke gesprekken zijn.

Jarenlang, vanaf mijn tienerjaren tot toen ik in de twintig was, ging ik na in mijn gedachten die keren wanneer ik wist dat ik de Heer had gehoord. Ik maakte een houvast in mijn geheugen. Ik dacht en dacht hoe het van binnen voelde, wat ik toen op dat moment dacht, om mezelf in een positie te plaatsen om te kunnen horen.

Ik wilde die ‘golflengte’ vinden waarop ik Hem had gehoord en daar blijven. Het leek er op dat mijn pogingen eerst leken op het zoeken naar een favoriet radiostation op een oude autoradio. Nog een kleine draai naar de ene en dan de andere kant. Dat werd dan gekraak of ik kwam terecht op een andere zender. Dus maar weer opnieuw proberen om juist dat kanaal te vinden dat ik zocht. Toen ik Hem opnieuw hoorde dacht ik WOW, ik was weer op dezelfde golflengte! Het voelde net als de andere keren… Ik wist waar ik naar moest zoeken, in mijn geest en waar mijn gedachten moesten zijn – ik werd volleerd in het afstemmen, om het maar zo te zeggen.

Het is die overdenkende, neutrale vorm van gedachten. Het gebeurt wanneer ik aan het rijden ben, soms wanneer ik een tijdje aan het aanbidden ben, soms wanneer ik in slaap val of net aan het wakker worden ben…. Zelfs de verrassende keren wanneer Hij inbreekt in mijn gedachten of gebeden, is wanneer ik aan het overdenken ben. Daar is precies waar het natuurlijke en de Geest samenvallen.

Ik ga binnen in deze ‘golflengte’ wanneer mijn gedachten, mijn aandacht, gericht is op mijn geestelijk mens. Dat voel ik in het gebied van mijn borst, maar ‘van binnen’, in mijn geestelijke mens, in dat gebied. Het is moeilijk te omschrijven, maar het is dan wanneer mijn gedachten uitkomen bij de diepere gedachten over de plannen van God en mensen en mij. Over doel, timing, het grote beeld..wanneer mijn verstand/gedachten en mijn geest samenvloeien – dat is waar verlichting komt. Dat is wanneer ik de Vader hoor, dat is waar ik ‘mijn’ engel zien en dingen in Zijn gebied.

Volgende week deel ik meer…
Zegen
John Fenn

24-07-2010

“Verlichting – deel 3”

Dag allemaal,

Over het onderwerp van verlichting – een man in de bijbel, dan in onze tijd

Verrassing!

Paulus van Tarsus was heel goed opgeleid en hij dacht dat hij God een plezier deed door diegenen die geloofden in Jezus te arresteren. Vaak wordt het onderwezen dat Jezus soeverein binnendrong in het leven van Paulus op de weg naar Damascus als een totale schok voor Saulus/Paulus. Niets is minder waar.

In Handelingen 9:5 waar zijn bekering is opgetekend en in 26:14 toen Paulus het zelf vertelde, zegt Jezus tegen hem "Ik ben Jezus die je vervolgt. *Het is moeilijk om tegen de prikstokken te schoppen!*". (*cursief gedrukte* = vertaald naar de Engelse bijbel; komt niet voor in NBG, wel in SV)

Een prikstok was een lange puntige stok dat gebruikt werd om een lastdier op het pad te houden. Het wordt vandaag de dag nog gebruikt en misschien heb je een reis documentaire gezien met een jongen met een 'prikstok' die achter een grote koe of os loopt. De jongen gebruikt de stok om het dier in de schouder of heup te prikken om het de juiste richting in te sturen.

Jezus had steeds geprobeerd om de aandacht van de toekomstige Paulus te krijgen met het puntige zwaard van de Geest, het Woord – die de werkelijkheid van Jezus verklaart. Jezus identificeert Zichzelf en dan observeerde "het is moeilijk voor jou om tegen de stok van de os te schoppen".

Wat Saulus van Tarsus doormaakte – het "prikken" met het puntige eind van het Woord – dat was verlichting. Het is duidelijk dat hij tot de conclusie was gekomen dat Jezus Heer was, maar hij schopte tegen de waarheid.

Dit schoppen tegen de prikstokken kan een tijd lang duren voordat iemand de beslissing maakt voor Jezus, maar wanneer we eenmaal met de Heer wandelen dan prikt Hij ons nog steeds met het Woord en de Geest om ons aan te moedigen de juiste beslissing te maken. Het 'schoppen' tegen de prikstok is die tijd van verlichting wanneer iemand worstelt met datgene wat men weet in zijn hart, maar niet wil doen.

Tegenwoordig gebruiken we termen zoals:"De Heer sprak me aan over" of "Ik heb hier al een tijdje over nagedacht", maar we spreken nog steeds over de tijd van verlichting wanneer de Heer ons dingen laat zien, wanneer Hij ons toestaat om na te denken, te overwegen, zelfs te weerstaan ….. voordat we een beslissing maken.

Er is één terrein waarvoor we voortdurend verlichting moeten zoeken van de Vader, en dat is wijsheid. We weten dat Jezus voor ons geworden is Wijsheid. We weten dat Spreuken zegt:"Wijsheid is weggelegd voor de rechtvaardigen", dus voor mij althans is het een kwestie om te verlangen naar wijsheid, en dat een prioriteit te maken in mijn gebedsleven. (1Cor.1:30; Spr.2:7)

Ik ben niet aan het bonzen op de poorten van de hemel, omdat Hij in mij woont…het is meer een kwestie van onderwerp x brengen bij Hem die in mij woont, en overdenken wat Hij zou kunnen antwoorden. Ik zou dat proces binnenin mij eerder willen beschrijven al zijnde in mijn hart, in mijn geest…het kijken in de ogen van de Vader en niets doen totdat Hij antwoordt. Net zoals twee vrienden die aan het eten zijn, de ene wacht op een antwoord, terwijl ze elkaar blijven aankijken. Ze geven elkaar de tijd om na te denken over dat antwoord.

Bij voorbeeld
Onze oudste zoon is fysiek 30, maar mentaal 3-4 en woont in een woongroep niet ver van ons huis. Barb en ik zijn nu aan het reizen, zoals de regelmatige lezers weten.

Toen ik gisteren de woongroep belde en de hulp sprak vertelde ze me dat het goed ging met Chris. Ze had hem en de andere bewoners meegenomen naar een film – ik vroeg:"Welke film, je bedoelt zoiets als Ice Age?" en ze zei:"Nee, The Sorcerer's Apprentice. Ik wilde ze niet naar een kinderfilm meenemen omdat ze volwassen zijn…"

Ik was goedaardig in mijn reactie…vroeg hoe het ging met hem, praatte hij veel, hoe reageerde hij op de scènes (de achtervolgingsscene vond hij mooi) etc.

Maar privé waren Barb en ik geschokt. Een deel van mij wilde reageren naar de hulp toer, door te schreeuwen en door te vragen in welk universum zij wel niet denkt dat volwassenen die mentaal kleuters zijn naar een film (over tovenarij) meegenomen kunnen worden die geschikt zijn om te kijken onder ouderlijk toezicht?

Maar ik wacht…wetende dat het haar baas is die het moet weten wat de hulp heeft gedaan.
Wetende dat de hulpen die film wilden zien, dus daarom namen ze de bewoners mee. Ik zoek naar verlichting. Ik overpeins, denk na over mijn woorden, vraag de Vader om wijsheid. De hulp is heel goed

voor Chris en hij kan goed opschieten met haar – ik wil een kleine koerswijzing bij haar, niet haar hoofd op een schaal – er is wijsheid voor nodig om te communiceren met haar baas op zo'n manier dat de hulp(en) begrijpen wat voor zorg wij zoeken voor onze zoon.

Dus ik denk, ik ben stil, ik bidt in tongen – mijn geest bidt de volmaakte wil van de Vader….en blijf kijken in de ogen van Vader. Ik wacht op Zijn reactie, zijn ideeën over wat ik zal zeggen en hoe ik het zal zeggen. Wanneer verlichting komt, dan heb ik een deel van het antwoord, maar ik zal doorgaan met wachten op Hem terwijl we aan het rijden zijn, totdat ik voel dat ik het volledige antwoord heb….dan zal ik het telefoontje maken met de baas van de woongroep.

In plaats van….
Er is een duivelse genie achter het drukke-bezig-zijn van het Noord-Amerikaanse leven. Dat laat de mensen niet toe om na te denken, het pad voor hun voeten te overpeinzen. Toch is het proces van 'verlichting' de eerste stap om te 'horen van de Heer'. Zoals ik in deel 1 heb gedeeld, het was Andreas die zijn broer Petrus voorstelde aan Jezus met de claim "We hebben de Messias gevonden". Toch was er tijd tussen hun introductie in Johannes 1 en Petrus die Jezus feitelijk in actie ziet, die hem hoort spreken en dan getuige is van een wonderbaarlijke visvangst.

Petrus had tijd om de claims / beweringen van Jezus te overwegen, maar ik vraag mij af of Petrus in onze dagen dezelfde tijd had gekregen? In zijn dagen ging alles langzamer, wat zich leent voor introspectie om verlichting te krijgen. Heden ten dage moeten we tijd maken, moeten we tijd maken voor de God van het heelal, net als een zakenafspraak.

Voordat we de stem van de Vader duidelijk horen, moeten we tijd nemen om Hem te zoeken voor die subtiele verlichting, die mix van onze gedachten en de Zijne, die ons gidsen om de juiste beslissingen te nemen – laat ons de paden van onze voeten overdenken, laat ons 'zien' de Zoon dat we in Hem geloven. Laat ons tijd nemen om de Vader in onze beslissingen te betrekken, laat ons Hem toestaan onze harten te verlichten diep in onze binnenste; daar wordt de vrede gevonden.
Volgende week een nieuw onderwerp
Zegen
John Fenn / vertaling WJM